

BIKAS

 FOCUS OP NEPAL

Tijdschrift voor ontwikkelingssamenwerking in Nepal
Driemaandelijks tijdschrift van BIKAS Association v.z.w.
Vol.24, n°2 – april / mei / juni 2013
Afgiftekantoor 2600 Berchem 1-2 Afd. – Erkenning : P206908

"Wanneer u de indruk hebt veel te klein te zijn om iets te kunnen veranderen, probeer dan te slapen met een mug... en u zal zien wie van beiden belet de andere te slapen."

de Dalai Lama

MOET EEN APOLITIEKE REGERING EVEN ZORGEN VOOR POLITIEKE RUST?

Nu opperrechter Regmi de eed heeft afgelegd als premier lijkt het er op dat de politieke partijen zich akkoord verklaren met een apolitieke regering. Maar kan dat de politieke crisis deblokkeren? Nepal heeft het blijkbaar moeilijk om een democratisch land te worden. Er is nog steeds geen grondwet en de politieke partijen kunnen het maar niet eens worden over een begroting. Toch zijn ze opvallend eensgezind om een niet-politieke interim regering in

het leven te roepen onder leiding van Khil Raj Regmi, de voorzitter van het Hooggerechtshof. Die moet verkiezingen voorbereiden die ergens in juni moeten plaatsvinden.

Of die regering er gaat komen, is de vraag want Regmi stelt zijn voorwaarden. Hij heeft onder andere vragen bij het mechanisme dat de partijen toestaat de interim regering te 'assisteren en

controleren'. Hij wil ook niet dat de partijen leden van de regering voordragen. De partijleiders hebben laten weten dat ze het woordgebruik in het akkoord willen aanpassen.

Maar de premier is niet de enige die bedenkingen heeft. De meningen binnen de maatschappij en de politiek zijn scherp verdeeld. Een aantal kleinere partijen heeft een memorandum overhandigd aan president Ram Baran Yadav.

Voorstanders van het akkoord zijn ervan overtuigd dat het de enige mogelijkheid is om tot verkiezingen te komen gezien de verdeeldheid binnen de politieke partijen. Tegenstanders op hun beurt wijzen op de scheiding der machten. Ze vinden het niet kunnen dat het hoofd van de rechterlijke macht de uitvoerende macht controleert.

Ondertussen heeft Nepal nog steeds geen grondwet. Toen in 2008 een Grondwettelijke Vergadering verkozen werd, tien jaar na de burgeroorlog, heerste er euforie. Sindsdien heeft de aanhoudende instabiliteit alleen maar geleid tot groeiende frustratie. Na vier jaar is men er nog steeds niet in geslaagd van een grondwet op te stellen. Veel problemen draaien rond het concept nationaliteit in de Terai, het zuiden van Nepal dat aan India grenst.

Zelfs als de partijen er in slagen om Regmi te overtuigen de interim regering te leiden, is het niet zeker dat er in juni verkiezingen zullen plaatsvinden omwille van logistieke problemen. De kiesarrondissementen zijn nog niet afgebakend en er moeten nog identiteitsbewijzen uitgedeeld worden. Het is dus weer bang afwachten en hopen dat de politieke en economische toestand niet verder escaleert...

25 JAAR BIKAS

Bikas bestaat dit jaar 25 jaar. We gaan dit de komende maanden wat meer in de kijker zetten, ook in ons tijdschrift.

Bikas Wijnegem 20 jaar werd onlangs succesvol gevierd. U vindt hierover meer info in deze uitgave. Ook de start van de 'cultuur natuur' wandelingen plaatsen we graag onder de noemer '25 jaar Bikas'.

Ondertussen werken de bestuurleden naarstig aan initiatieven verspreid over het hele land. We houden u op de hoogte.

ONZE PROJECTEN

FEESTELIJKE OPENING BRICK CHILDREN SCHOOL SIDDHIPUR

Op 4 april was het zo ver, de eerste prefab Brick Children School in Siddhipur werd feestelijk geopend. Leerkrachten, de Brick Children en hun ouders, de leden van de NGO Kopali Nepa en een delegatie van de Rotary Club Patan organiseerden voor die gelegenheid een mooi en onvergetelijk openingsfeest.

Op die dag werden de nieuwe klaslokalen in gebruik genomen en ook de keuken van de school draaide al op volle toeren. De traditionele toespraken mochten uiteraard niet ontbreken maar het waren vooral de moeders van de Brick Children die schitterden met traditionele zang en dans.

De Brick Children School is nu definitief van start gegaan en vanaf volgend schooljaar, we schrijven begin oktober dit najaar, kunnen de leerkrachten volop beginnen met kinderen en volwassenen in te schrijven. Zo'n 100 leerlingen kunnen terecht in de school en 's avonds is er plaats voor een dertigtal vrouwen die in het volwassenenonderwijs naaiessen kunnen volgen. Maar om de school de komende jaren draaiende te houden, zijn er natuurlijk nog fondsen nodig.

De Brick Children School werd een week voor de opening bezocht door ons BIKAS bestuurslid Mariette Ballegeer en haar kleinzoon. De jongeman volgt een lerarenopleiding en gaf aan de kinderen een voorstelling met zijn sprekende pop, verbazing alom en een buitengewoon enthousiasme.

We hebben ook altijd veel aandacht geschonken aan de sanitaire voorzieningen van de school. Onze dynamische medewerker Dirk Van Oevelen, die nog voor de bouw van de school contact had met de aannemer ECO Himalaya, heeft ons zeer goed advies gegeven. Mariette was aangenaam verrast over de kwaliteit en de netheid van de toiletten en douche ruimte.

De verdere exploitatie van de school is nu in handen van de NGO Kopila Nepa en de leerkrachten van de Brick Children School. De inzet van Anita en Bimal Shretha, de leerkrachten en de plaatselijke gemeenschap moet toch ook even in het zoeklicht geplaatst worden. Na enkele maanden van tegenslag wisten ze alles om te buigen tot dit prachtige positieve resultaat, 'hun' school voor de Brick Children. Wie ook een pluim verdient is de hoofdverantwoordelijke van de firma Eco Himalayan prefab, Nilmani Sapkota. Er werd niet enkel en alleen uitstekend professioneel werk afgeleverd op het gebied van het bouwen, maar daarnaast was de samenwerking en de afhandeling van het administratief gedeelte van het project in samenwerking met Daniel Hendrix, schatbewaarder van BIKAS, bijzonder efficiënt. "Een voorbeeld van transparantie en professionalisme", zegt Daniel.

We bouwden samen aan de Brick Children School, Brick by Brick. Dankzij al onze medewerkers en sympathisanten, de vele vrijwilligers, de honderden donoren, de steun van de GROS in Deinze via Ria Van Hecke, de Gros Kortenberg, de twee mecenasen Godelieve en Etienne De Cock, het Vlaams ministerie van Onderwijs, de

schoolgemeenschappen en het stadsbestuur van Geraardsbergen, de vzw BIKAS en onze grootste partner ES Broadcast Media, zonder hen was dit alles niet mogelijk geweest.

Namens de Brick Children, Kopila Nepa en de Belgium Brick Children School Foundation hartelijk dank, dhanyabad.....!!!!

Jullie kunnen de Brick Children School laten uitgroeien tot een voorbeeldschool en die blijven steunen door een overschrijving te doen op het rekeningnummer van de vzw BIKAS BE32 2200 7878 0002 met vermelding Brick by Brick of BBCSF, nogmaals DHANYABAD!

ONZE PROJECTEN

BLOEDBANK BENI

In april van dit jaar bezocht Bikas-ondervoorzitter Stefaan De Jonckheere Nepal. Omdat Bikas 25 jaar bestaat, vond hij dit het geschikte moment om een oud project opnieuw te bezoeken, namelijk de Bloedbank in Beni. In feite is het geen bloedbank in de strikte zin van het woord aangezien er geen bloed wordt opgeslagen. Er wordt hoofdzakelijk bloed verzameld voor noodgevallen in het aanpalende ziekenhuis. Doordat er in dit ziekenhuis geen specialisten werken, wordt het grotendeels bezocht door de arme lokale bevolking. De meer gegoede mensen kunnen zich immers een verplaatsing naar een gespecialiseerde kliniek in Pokhara veroorloven. De bloeddonaties in Beni dienen daarom hoofdzakelijk voor arme mensen en om nog iets specifieker te zijn voornamelijk voor de vrouwen uit de laagste kaste die problemen met hun zwangerschap hadden zoals een miskraam.

De heer KC Surej, coördinator van de bloedbank, was tijdens ons bezoek aan de bloedbank zeer fier om ons de werking uit te leggen. Aan de grondslag van de goede werking liggen lange lijsten met potentiële donoren die kunnen worden gecontacteerd om onmiddellijk bloed te geven. De coördinator van deze activiteit benadrukte dat alle donoren zeer bereidwillig zijn om bloed te geven. Belangrijk in het hele proces is ook dat de donoren en de ontvangers van het bloed voor elkaar anoniem blijven. Zo wordt voorkomen dat iemand zich verschuldigd zou voelen ten overstaan van een andere persoon. Zeker in een land waar er nog steeds duidelijke invloeden van het kastensysteem zijn, zou dat wel eens problematisch kunnen zijn.

Het verzamelde bloed wordt getest en binnen een korte tijdspanne gebruikt. Het kan ook gedurende meerdere uren in de gespecialiseerde frigo liggen, een apparaat dat eveneens door Bikas werd gefinancierd. Door de vele stroomonderbrekingen was het belangrijk dat deze koelkast meerdere uren autonomie had. Op de foto ziet u van links naar rechts de heer Jam Tappa, de technicus die zich bezighoudt met de testen en de bloedafname, de heer Amar Beni, de verantwoordelijke van het Rode Kruis in Magdi en de heer KC Surej. Zij hebben van ons bezoek gebruik gemaakt om onze leden die dit project hebben mogelijk gemaakt van harte te bedanken. Met 1100 bloeddonaties in vijf jaar heeft dit project al vele mensenlevens gered.

HET EZELSPAD VAN KALIPUL

Een tijd geleden werd één van onze leden die op bezoek was in Beni, een stad op drie uur rijden van Pokhara, aangesproken over het 'ezelspad'. De vraag was of Bikas de lokale bevolking kon helpen bij een heraanleg van het pad dat Beni met Kalipul verbindt. Bikas heeft in Beni immers al een reputatie opgebouwd door de lokale bevolking te helpen bij de bouw van de Bloedbank.

Het pad is zeer nauw en steil. Zeker tijdens de moesson, wanneer de bevolking van Kalipul zijn goederen wil verkopen in Beni, vormt een tocht langs deze weg een levensgevaarlijke onderneming. Daarom zetten de leden van de raad van bestuur van Bikas in de loop van vorig jaar het licht op groen voor de bouw van een nieuw en verbeterd pad. Enkele maanden geleden werd dan ook een eerste financiële storting gedaan en gingen de werken binnen de kortste keren van start.

Stefaan De Jonckheere, Bikas ondervoorzitter, maakte van zijn verblijf in Nepal in april van dit jaar van de gelegenheid gebruik om een bezoek te brengen aan de werken. Bij zijn aankomst in Beni werd hij opgewacht door de verantwoordelijken van het project die hem snel ter plaatse brachten. Een grote groep enthousiastelingen zorgde met de gebruikelijke bloemenkransen en een 'lokale fanfare' voor een warm welkom. Na deze hartelijke ontvangst toonde de fiere verantwoordelijke van het project waar tot voor kort nog een slecht en moeilijk weggetje liep er nu reeds een begin was van een degelijk en stevig pad. Om de grote hoogteverschillen zo efficiënt mogelijk te overbruggen, begint het pad in trappen van beton. Langs deze trappen werd onze ondervoorzitter naar boven geleid richting dorp. Aangezien de werken zich nog maar in een prille beginfase bevinden, werd het grootste gedeelte van het traject nog over het oude smalle pad afgelegd. Plezierig detail: dit bezoek leverde Bikas een tweede artikel in de lokale krant op in enkele maanden tijd.

UIT DE MEMOIRES VAN JOS GOBERT

(opgetekend door Erik Soberon)

Ter ere van Jos Gobert, de stichter van Bikas die op 16 september 2010 overleed op 90-jarige leeftijd

Wat voorafging: In 1984 trok Jos voor een tweede maal naar de Mount Everest. Op zijn terugweg kwamen ze een groep toeristen tegen met een jonge sherpa die getroffen was door hoogteziekte. Op aandringen van Jos werd de zieke naar een Amerikaanse hulp-post gedragen.

De volgende dag passeren ze nog meer toeristen die naar boven trekken en het valt Jos op dat hij door een aantal sherpa's gesalueerd wordt met een militaire groet. Hij laat de sirdar vragen waarom ze dit doen en komt te weten dat de sherpa's in de vallei reeds op de hoogte zijn van het gebeuren. De sherpajongen heeft het gehaald tot de drukkamer en is door de artsen op een brancard te voet naar het Hillary hospitaal in Kunde gebracht. Het had niet veel gescheeld.

Tijdens hun terugweg langs Periche en Pangboche worden ze door een massa toeristen continu van het pad afgeduwd, dermate zijn deze gehaast om boven te komen. Ook Namche Bazaar is blijkbaar in de laatste jaren omgeschapen in een toeristental.

Jos wordt er aangesproken door een Duitser wiens vrouw aan hoogteziekte lijdt. Haar gezicht is helemaal opgezwollen door oedeem. Jos vliegt uit tegen hun reisleader die zo onverantwoord is om hen niet te laten wekeren wanneer de eerste symptomen opdaagden. Wanneer deze in de daaropvolgende twist Jos interpeleert over zijn Duits krijgt hij meteen naar het hoofd geslingerd dat hij de taal in één van hun krijgsgevangenenkampen geleerd heeft. Uitzonderlijk verliest Jos zijn controle en explodeert van woede. De volgende dag zou hij gelijk krijgen wanneer de Duitse vrouw in allerijl naar Kathmandu werd gebracht.

De trekking is in principe over. Jos stoort er zich niet meer aan dat toeristen, zelfs op paarden, de route van Lukla bevolken of dat hij moet wachten op de Pilatus Porter. Wanneer die uiteindelijk komt aanvliegen, worden de koeien van het grasveld gejaagd, zodat het vliegtuig kan landen. Jos neemt afscheid van het Everestgebied, klimt aan boord en laat zich naar Kathmandu vliegen.

KANCHENJUNGA 1986

Jos had reeds enkele jaren interesse voor het onontgonnen trekgebied van de Kanchenjunga waarvoor in die tijd zelfs geen officiële trekkingpermit bestond. Er waren in 1986 amper betrouwbare informatie en kaarten verkrijgbaar. Een trekking in die streek zou een langer verblijf vereisen en duurder zijn, maar de verkenning ervan had een onweerstaanbare aantrekkingskracht op hem.

In Kathmandu neemt Jos het vliegtuig naar Tumlingtar en vandaar zou hij wel zien wat het lot voor hem in petto had. Het is avond als hij landt aan de rand van een dorp waar totaal geen openbare verlichting is en de tent moet in het donker naast het vliegveld opgezet worden.

's Ochtends is het reeds vroeg heet. De trekking begint kalm, het pad slingert zich door vlak terrein met velden vol rietsuiker, pindanoten of maïs. Ze dalen af in de Arunvallei, stijgen voor de

col aan Kokuwa, om dan weeral af te dalen tussen boerderijen. Het landschap is anders dan in de overige delen van Nepal die hij tot nu toe bezocht heeft, de huizen en straten zijn ordelijker en de bevolking, voornamelijk limbus en rais hebben een ander uiterlijk dan de sherpa's.

In Chainpur kijkt Jos de ogen uit op de ingenieuze manier waarop de lokale bevolking een kleinschalige huisnijverheid in brons gieten onderhoudt. De hoofdstraat is bedekt met grote, platte stenen. Er heerst een opvallende netheid in de straten. De dragers komen achter met de tenten en de dag eindigt met een stortregen die in de nacht overgaat in een heuse storm.

Gelukkig is er na de dageraad weer zon en kan het materiaal drogen. De trekking gaat langs een bergkam naar het meer van Pokhari. In het noorden blinkt de top van de achtduizender de Makalu in de zon. Op het verdere verloop van de weg spreken moeders Jos aan om medicijnen te vragen voor hun zieke kind. Het wordt een tijdje springen van steen tot steen langs de Piluwa Khola om uiteindelijk op blote voeten door de rivier te waden wanneer blijkt dat de brug ingestort is. Na een lastige dag kunnen de tenten eindelijk opgesteld worden tussen twee rivieren op de enige plek waar de grond vlak is.

De sirdar geeft Jos al dagen de indruk dat hij niet absoluut zeker is dat hij het beste pad volgt en wanneer ze 's ochtends over het Milky Dandamassief moeten is het duidelijk dat hij enkel op goed geluk af aan het stappen is. Hij zoekt moeizaam een route om over de col te geraken en het is uren klimmen over steenuit om vooruit te geraken. Omdat het laat wordt, wil hij de tenten onder de col op laten zetten, doch vermits er enkel een groene poel is, zijn ze verplicht om toch nog over de col te klimmen om aan de overkant naar drinkbaar water te zoeken.

Tijdens de beklimming verdwijnt de zon achter een dichte bewolking en komen ze in een dichte mist te zitten. Het landschap wordt ondergedompeld in de koude en duisternis. Ze moeten door sneeuw ploeteren en zien enkel af en toe een naaldboom opdoemen. Jos bevindt zich tijdens de afdaling zelfs een hele tijd alleen, van de dragers achter hem is geen spoor. Hij is pas gerustgesteld wanneer hij in de verte voor hem het licht van een vuur ziet dat de gids gestookt heeft. Na een uitputtende afdaling over glibberige stenen is hij opgelucht om te kunnen uitrusten bij de warmte van het kampvuur. Pas na uren duiken de verdwaalde dragers op met het materiaal om het kamp op te slaan. Iedereen heeft er nood aan om zich in de armen van Morpheus te leggen.

Wordt vervolgd

MIJN DROOM

HET VERHAAL VAN ANGNIMA TAMANG OVER ZIJN LEVENSWERK, PARAMENDO

Het leven in de bergen is hard en niettegenstaande dat besloot ik iets te beginnen dat ook anderen kon inspireren en tot voorbeeld dienen, landbouw gecombineerd met toerisme.

Veel mensen zijn lange tijd geleden reeds een zaak begonnen door een hotel te openen in centrumlocaties. Maar niemand die er aan denkt een pension in landbouwgebied te beginnen. Het is voor mij een uitdaging dit nieuw concept te introduceren in mijn dorp. Ik droom van een boerderij waar alle mogelijke bomen, planten, kruiden en bessen hun bloesems dragen om achteraf voedzame en zoete vruchten voort te brengen. Ik droom van bijen die zwermen rond iedere bloem en nectar verzamelen voor het maken van honing. Ik droom dat iemand die moe en depressief is de weg naar mijn boerderij vindt en ook vrede in zijn ziel. Ik droom dat mijn boerderij de leerkracht zal zijn voor studenten die kennis van de natuur willen vergaren. Alles wat ik droom, zou ik willen delen met hen die mij weten te vinden en het verschil willen voelen.

Huidige situatie

Met de steun van de mensen die me kenden, van mij hielden en me vertrouwden, ben ik er in geslaagd om mijn droom op te starten. Dank zij hun bijdragen kon ik in mijn tuin plaats geven aan allerlei jonge fruitbomen, struiken en planten. De honingbijen zijn er altijd geweest, aan mij om hun biotoop optimaal te verzorgen.

Uitdagingen

Als de wereld geconfronteerd wordt met het resultaat van de opwarming van de aarde en de klimaatverandering, word ik me in mijn dorp bewust van de gevolgen van de modernisering. Veel jonge, bekwame en energieke jonge mensen hebben het dorp verlaten. Het zijn gelukzoekers die niet de intentie hebben om terug te keren als ze meer welvaart in het buitenland treffen. Ik bevind me nu tussen oudere mensen die wel bereid zijn me te helpen maar hun lichaam wil niet meer mee. En dan zijn er nog de heel jonge mensen die wel naar mijn advies luisteren al was het een verhaaltje, maar die geen heil zien in opslaan van kennis. Die situatie op zich vormt in feite een hele uitdaging voor mij.

Oplossingen

Wat de uitdagingen ook mogen zijn, ik zou alles graag op een gedisciplineerde manier reorganiseren. Ik heb ondervonden dat ik een einde kan maken aan mijn financiële en materiële problemen door mijn boerderij om te bouwen en in te passen in landbouwtoerisme. In die gereorganiseerde boerderij kan ik ook de dorpelingen tewerkstellen. Op die manier kunnen de bewoners van mijn dorp toch profiteren van mijn kennis en vaardigheden. Ze kunnen meewerken in de verkoop, of fungeren als gids of portier. Als ik hier in slaag dan komt het ten goede aan het bedrijf en de dorpsgemeenschap.

Is er iemand die geïnteresseerd is om mijn trouwe partner te worden en te investeren in mijn droom. Neem gerust contact op met mij want ik heb echt ondersteuning, van welke aard dan ook, broodnodig. angnima.tamang@paramendo.com

Meer informatie vind je ook op de website www.paramendo.com

Enkele jaren geleden gaf Bikas 1000 euro om Angnima een ruggesteuntje te geven bij het opstarten van zijn imkerij.

JONGE KINDEREN ACHTER SLOT EN GRENDEL

Volgens Unicef verblijven 80 kinderen samen met hun moeders in 74 Nepalese gevangenissen. Vaak gaat het om baby's en kleine kinderen die alleen maar hun moeder hebben als familie. Daarom neemt Indira Rana Magar het probleem onder handen. Deze vrouw, zelf ook moeder, ontdekte de schrijnende situatie toen ze in 1990 politieke gevangenen bezocht. De levensomstandigheden in de Nepalese gevangenissen zijn vaak afschuwelijk vooral wanneer het voedselhygiëne betreft. De gevangenissen zijn bovendien overvol en bouwvallig.

Sinds een tiental jaren heeft Indira Rana Magar tehuizen opgericht waar de kinderen opvang vinden. Meer dan 500 kinderen konden door haar tussenkomst de gevangenis verlaten en hun toevlucht vinden in een gastvrije omgeving.

Gevangenisstraffen zijn vaak zwaar in Nepal. De 22 jarige Sapana Bhandari is veroordeeld tot 10 jaar voor haar 'betrokkenheid in de seksindustrie'. Ze wil niet dat haar 4 jarige zoontje moet opgroeien tussen vier muren. De scheiding is moeilijk maar de moeders weten dat men in de tehuizen meer te bieden heeft dan wat zij de kinderen ooit kunnen geven.

Indira beheert vandaag drie woningen waaronder één aan de rand van Kathmandu waar 60 kinderen worden opgevangen in de leeftijd van 3 tot 15 jaar. Ze worden gevoed, gehuisvest en opgeleid door een team van opvoeders dat hen ook respect voor anderen bijbrengt zodat ze op een dag niet terug in de gevangenis terechtkomen.

BINNEN 11 JAAR GEEN ARMOEDE MEER IN NEPAL? Tenzij het milieu voor problemen zorgt

De Verenigde Naties publiceerden verrassend optimistische cijfers over de wereldwijde economische groei. Europa mag dan kreunen onder crises allerhande, economische groei elders in de wereld doet de armoede opmerkelijk dalen.

Het aantal mensen dat het met minder dan 1,25 dollar per dag moet doen, is wereldwijd gezakt van 43,1 naar 22,4 procent in de periode 1990 – 2008. Zowat de helft dus en daarmee is een doel dat volgens de Millenniumdoelen pas in 2015 moest gehaald worden reeds bereikt.

Toppers zijn India, Brazilië en China die hun armoede met ruim een derde, de helft en meer dan 75 procent zagen dalen. Maar toch bleef nog ruim één op de vijf mensen leven in armoede, zowat 1,2 miljard mensen. Volgens datzelfde rapport zou de daling van de armoede ook meestal gepaard gaan met een stijging van de inkomensongelijkheid.

"Kunnen we de armoede meten aan de hand van een strikte inkomensgrens", een vraag die kan beantwoord worden als we de

'multidimensionele' armoede index van Oxford Poverty & Human Development Initiative raadplegen. Die index bekijkt tien criteria zoals gebrek aan basisonderwijs, elektriciteit, sanitair, drinkbaar water, brandstof, voedsel... Ook deze index toonde een sterke daling maar telde wel 1,56 miljard armen met als absolute koploper Nepal. De klassieke zowel als de multidimensionele armoede daalde er tussen 2006 en 2011 met vier procent per jaar maar momenteel leeft nog 44 procent van de Nepalezen in armoede. Volgens de cijfers van de Oxford wetenschappers kan in het huidige tempo de armoede binnen elf jaar uitgeroeid zijn.

Ook de Verenigde Naties zijn optimistisch. Zij verwachten dat tegen 2050 minder dan een half miljard mensen onder de armoedegrens zullen leven.

Maar men mag niet te vroeg victorie kraaien. De politieke overheden moeten meer actie ondernemen tegen milieuproblemen zoals water- en luchtvervuiling, klimaatsverandering en ontbossing. Problemen die dringend om een oplossing vragen overal ter wereld.

IEDERE GODSDIENST ZIJN NIEUWJAAR

OP 14 APRIL VIERDEN DE HINDOES 2070

De Nepalese jaartelling heet Bikram Sambat, sambat is het Nepali voor tijdrekening. Bikram Sambat begint 57 jaar voor onze kalender, met de regering van de mythische hindoe koning Bikram. De Nepalese kalender bestaat uit maanmaanden die beginnen op de eerste dag van het laatste kwartier. Het begin van het Nepalese nieuwjaar valt op de eerste dag van de maand Baisakh (april – mei), de eerste dag na volle maan dus. De datum van het nieuwe jaar wordt vastgesteld door een commissie van astrologen (joshi).

Nayabarsa, ook het festival Bisket Jatra genoemd, duurt enkele dagen. Twee rijtuigen worden verbonden. Op de ene wagen staan de beeltenissen van de goden Bhairav en Betal, op de andere staat het beeld van Ajima. Tussen de bemanning van de twee wagens ontstaat een wedijver. De wagen daalt af naar de rivier waar een 25 meter hoge mast (fallussymbool) is opgericht. De strijd bestaat er in om wie de mast in de aarde zal planten. Eens dat gebeurt, kan het nieuwe jaar beginnen. Om goden en godinnen gunstig te stemmen, nemen de gelovigen rituele baden in de rivier en worden er dieren geofferd. Deze ceremonies moeten er voor zorgen dat het nieuwe jaar gevrijwaard blijft van ziekten en onheil.

OP 11 FEBRUARI VIERDEN DE TIBETANEN HET NIEUWE JAAR 2140

De Tibetaanse kalender is destijds ontstaan uit een astrologische berekening, gebaseerd op de bewegingen van de maan en de planeten in het heelal. Het is de nieuwe maan in februari of maart die het Tibetaanse nieuwjaar bepaalt. De Tibetaanse kalender telt niet systematisch twaalf maanden per jaar of zeven dagen per week. Het is perfect mogelijk dat twee dagen dezelfde datum hebben. Losar is een veranderlijke feestdag.

De Tibetaanse jaarrekening begint 127 jaar voor onze tijdrekening en dat brengt de Tibetanen nu in het jaar 2140, het jaar van de

slang en meteen een vrouwelijk jaar ook. Ieder jaar wordt verbonden met één van de twaalf dierentekens (muis, os, tijger, konijn, draak, slang, paard, schaap, aap, haan, hond en varken). Ook een element, dat verandert om de twee jaar, wordt toegewezen. Het gaat om hout, vuur, aarde, ijzer en water, 2012 en 2013 zijn verbonden met het element water.

Wil u uw Tibetaanse horoscoop (tse rabs las rtsis) kennen, neem dan contact op met de afdeling astrologie van de School of Medicine van Dharamshala. Geef hen datum en tijdstip van uw geboorte door op www.men-tsee-khang.org en ze verschaffen u de nodige informatie tegen vaste tarieven.

Met Losar moet alles netjes en proper zijn. In huizen en tempels houdt men grote schoonmaak en wast men de kleding. Zelfs de allerarmsten trekken minstens één proper kledingsstuk aan, meestal sokken. Deze ceremonies zuiveren de woning en verjagen de demonen, kort samengevat 'alle onzuiverheden worden verwijderd'. Beelden en figuren die het onreine vertegenwoordigen, worden op straat verbrand. De dag nadien wensen de families mekaar gelukkig nieuwjaar en offeren ze kata's (witte sterren) als teken van welkom en respect. Nieuwe gebedsvlaggen vervangen de oude, een teken van welvaart. Men eet momo's en men drinkt chang (Tibetaans bier). Het feest duurt tot diep in de nacht.

OP 15 NOVEMBER VORIG JAAR VIERDEN DE MOSLIMS 1434

Het islamitisch nieuwjaar valt op de eerste dag van Muharram, één van de vier heilige maanden van de islam. De dag stemt overeen met het tijdstip waarop Mohammed en zijn volgelingen van Mekka naar Medina uitweken. Dat was in 622. Het nieuwe jaar start wanneer de sikkel van de nieuwe maan kan waargenomen worden met het blote oog. De moslims in Nepal, die een minderheid vormen van de bevolking, vieren geen feest in het openbaar. Dit jaar valt het islamitische nieuwjaar op 5 november.

DHANYABAD, BEDANKT

BIKAS WIJNEGEM 20 JAAR

Twintig jaar Bikas Wijnegem is in onze gemeente niet onge-merkt voorbijgegaan.

Van 15 tot 22 maart stond in de sfeervolle ruimte van de kapel van het gemeenschapscentrum t' Gasthuis het Himalaya staatje Nepal centraal tijdens een unieke tentoonstelling.

De première van de film MANASLU 'In de schaduw van de heilige berg' en de voorstelling van onze projecten in Nepal brachten samen 2650 euro op. Dit bedrag is ondertussen integraal doorgestort naar onze projecten in Nepal, meer bepaald voor de verdere uitbouw van het ezelspad in Kalipul en de Brick Children School van de steenbakkerijen in de vallei van Kathmandu.

In naam van Bikas Wijnegem, maar vooral in naam van de mensen van Nepal, willen wij het gemeentebestuur en alle sympathisanten bedanken voor hun medewerking, voor hun aanwezigheid, voor hun financiële bijdrage of gewoon voor hun sympathie.

Namens Bikas Wijnegem en de mensen van Nepal

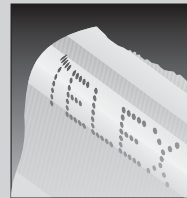
DHANYABAD, BEDANKT !

DANK AAN HET GEMEENTEBESTUUR VAN MOL

Dank aan het gemeentebestuur van Mol, via het GROS (gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking) werd een bedrag van 2227 euro overgemaakt op de rekening van Bikas. Bikas zal hiermee het project van het Ezelspad financieel helpen ondersteunen. Dhanyabad ook vanwege de dorpsgemeenschap van Kalipul.

TELEX

47 AGENTEN GESCHORST NA MASSALE ONTSNAPPING UIT GEVANGENIS

Het gebeurt niet alleen in België dat gevangenen ontsnappen. Maar liefst twaalf gedetineerden wisten in november vorig jaar uit een gevangenis in het oosten van Nepal te ontsnappen... echter met de steun van de ambtenaren. De gevangenen hadden een 25 meter lange tunnel gegraven, ze hadden daarvoor twee maanden nodig.

DE FRIETNEPALEES

Jawel die vindt u echt in België. Zeker weten is dat Kathmandu een echt 'Vlaams frietkot' rijk is maar het omgekeerde is ook waar. In de Langestraat in Zandhoven. (*) Vraag daar maar naar frituur 't Patatje en u kan er kennismaken met de 41-jarige Pawan Subedi. Hij spreekt prima Nederlands sinds hij twaalf jaar geleden naar België kwam. Hij heeft ondertussen weet van meerdere Nepalezen die een frituur uitbaten. Sinds een poos hangen er foto's van de Himalaya tussen de cervela's en de bitterballen. Pawan Subedi mist in het vlakke Vlaanderen de bergen. Ondertussen volgt hij kooklessen en ontwikkelt hij Nepalese snacks om te verkopen in zijn frituur.

(*) *In de Noorderkempen, provincie Antwerpen, te bereiken langs de E34*

DOOR BELGIË UITGEWEZEN NEPALEES NA AANKOMST IN THUISLAND ONMIDDELIJK NAAR DE GEVANGENIS

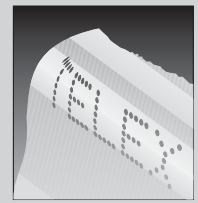
Een Nepalees die half januari gedwongen werd gerepatrieerd, werd bij zijn aankomst in Kathmandu onmiddellijk opgesloten in de gevangenis. Volgens Vreemdelingenzaken is dat het gevolg van het feit dat betrokkene ter plaatse weigerde een administratieve boete te betalen. Die werd hem opgelegd omdat hij in ons land de verblijfsregels niet respecteerde en gedwongen het land werd uitgezet. Als hij vrijwillig zou vertrokken zijn, zou men hem de boete niet opgelegd hebben, aldus Vreemdelingenzaken. Volgens het Leuvense solidariteitscomité bedroeg de boete 1500 euro. De man verbleef de afgelopen zeven jaar in ons land waarvan de meeste tijd in Tienen. Voor zijn repatriëring zat hij vier maanden opgesloten in het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel. Ondanks verwoede pogingen van zijn advocaat om hem geregulariseerd te krijgen en de steun van een actiecomité hield Vreemdelingenzaken voet bij stuk.

GEORGE LOWE, LAATSTE OVERLEVENDE VAN DE MOUNT EVEREST EXPEDITION, OVERLEDEN

Op 20 maart 2013 overleed George Lowe, de laatste overlevende alpinist van de historische expeditie naar de top van de Everest. Hij werd 89. De in Nieuw-Zeeland geboren bergbeklimmer maakte deel uit van het team dat Sir Edmund Hillary en Tenzing Norgay de top van de hoogste berg ter wereld hielp bereiken op 29 mei 1953.

NEPALESE OPPERRECHTER LEGT EED AF ALS PREMIER

Half maart legde opperrechter Khilraj Regmi de eed af als premier. De 64-jarige jurist zal de overgangsregering tot de verkiezingen leiden. Zijn kabinet bestaat uit voormalige bureaucraten. De partijen zijn ondertussen overeengekomen om op 21 juni de verkiezingen te laten doorgaan. De kiescommissie heeft ondertussen reeds laten weten niet voorbereid te zijn. In principe zijn de verkiezingen ook mogelijk na de herfstmoesson omdat het mandaat van de overgangsregering nog loopt tot half december. Tijdens de eedaflegging van Regmi werd er

gedemonstreerd door leden van verschillende kleinere partijen. Zij beschouwen de benoeming van de opperrechter als een schending van de scheiding der machten.

OP DE VUIST OP DE EVEREST

Een Zwitser, een Italiaan en een Brit beleefden einde april de schrik van hun leven op het Dak van de Wereld. Ze werden in kamp 3 op de Everest (7 470 meter) aangevallen door honderd sherpa's nadat ze over de touwen waren gestapt die de sherpa's ter beveiliging aan het spannen waren. Volgens de Nepalezen werd daarbij een sherpa gewond waarop de hele groep sherpa's zich tegen de Europese klimmers keerde. Volgens de alpinisten gedroegen de sherpa's zich agressief waarop de drie alpinisten terugkeerden naar het basiskamp. De Nepalese politie onderzoekt de zaak.

TIBETAANS PROTEST HOUDT AAN

In februari stak sinds 2009 een honderdste Tibetaan zichzelf in brand. De twintiger overgoot zich met benzine en stak daarna zijn kleren in brand. Dat gebeurde vlakbij de Bodnath stupa in Kathmandu. De Tibetanen steken zichzelf in brand uit protest tegen de Chinese overheersing in Tibet. De regering in ballingschap van Tibet verblijft in Dharamsala, in het noorden van India. China verwijt de dalai lama, leider van de Tibetanen, dat hij deze verbrandingen 'stilzwijgend'

goedkeurt. China op zijn beurt zou beschuldigd worden van mensen te bestraffen die zich bekommeren om de lichamen van Tibetanen die zichzelf in brand steken.

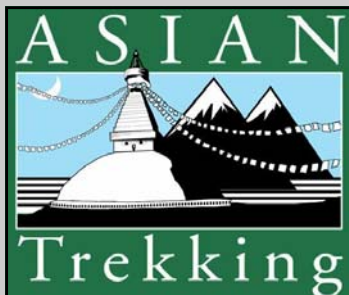
TRAGE POSTBEDELING

Weken geleden keek ene Ineke Schipper (72) in het Nederlandse Aerdenhout (Haarlem) wel heel verrast op bij de ontvangst van een ansichtkaart verstuurd vanaf het vliegveld van Kathmandu. Ze vond het heel vreemd omdat ze een andere naam zag bovenaan de tekst met de datum 24 mei 1993. Ze zocht de naam op in het telefoonboek en zag dat de bestemming nog steeds op hetzelfde adres woont. De postbode had zich na twintig jaar van brievenbus vergist.

TWEEMAAL TIJDENS HETZELFDE SEIZOEN DE MOUNT EVEREST BEKLIMMEN

Dat deed de 29-jarige Chhurim Sherpa op 12 mei 2011 en ze deed dat een week later nog eens over. Deze Nepalese vrouw was de eerste mens die de top van de Mount Everest tweemaal in één seizoen wist te bereiken. Tijdens een persconferentie in Kathmandu, waarvoor ze erkenning kreeg voor haar prestatie, zei ze dat ze in de toekomst nog andere bergen wil beklimmen. Sinds de eerste succesvolle beklimming van de hoogste berg ter wereld in 1953 hebben ongeveer drieduizend mensen de 8 848 meter hoge berg bedwongen.

NEPAL - TIBET - BHUTAN - SIKKIM

**ANG TSHERING SHERPA
EN JO LOGGHE
25 JAAR ERVARING !**

- ⇒ Trekking
- ⇒ Expedities
- ⇒ Culturele Rondreizen
- ⇒ Rafting
- ⇒ Safari
- ⇒ Hotelreservatie
- ⇒ Vliegtuigboekingen

**P.O. Box 3022
Bhagawan Bahal - Thamel
Kathmandu
NEPAL**

Tel: 00977.1.4424249 - 4426947
Fax: 00977.1.4411878 - 4420604
E-mail: asianadv@mos.com.np
Web: www.asian-trekking.com

- Begeleide rondreizen vanaf 2 deelnemers
- Meer dan 90 trekkingen op vaste data
- 13 Tibet programma's met trekkingen, rondreizen, mountain bike tour
- Tibet reizen op vaste data, ook Mt Kailash
- Bhutan tijdens de Tsechu Festivals

▷▷▷ **UW reis voor U op MAAT**

INFO: JO SHERPA-LOGGHE p/a Hans Logghe, Astridlaan 39, 8310 Brugge-Assebroek

Tel / Fax: 050-354449

e-mail ast.np.b@scarlet.be

*Laat je leiden door Molse wandelwegen, in groen gebied
met een kabbelend meer in zicht
Kijk met je ogen, voel met je hart ten voordele van Bikas*

(Maxiem Weber)

BIKAS – AFDELING MOL OP ZOEK NAAR CULTUUR IN DE NATUUR

Mol is een groene gemeente in het noorden van de Antwerpse Kempen die balanceert op de grens met de provincie Limburg, met Lommel als buurgemeente. Mol is rijk aan water – het Lake District van Vlaanderen – met tal van meren, riviertjes en kanalen. Mol is ook synoniem voor groen, naald- en loofbossen, fiets- en wandelpaden in oude agrarische gebieden. Streekgastronomie, daar staat de abdij van Postel borg voor met abdijskaas en postelbier.

Een uitdaging voor Bikas Mol om deze streek eens te verkennen langs rustige wandelwegen onder de leiding van een gids van dienst Bikas-bestuurslid Irène Van Driessche, samen met haar geestesgenoot Maxiem Weber, die zal zorgen voor een poëtische verfijning van het geheel. De wandelaars krijgen een ondersteunende wandelbrochure. We vragen geen financiële bijdrage maar een vrije gift voor Bikas zal met dank aanvaard worden. Uiteraard geven we bij het begin en aan het eind van iedere wandeling een beetje info over de werking van Bikas. De bedoeling is van vier keer per jaar een seizoenwandeling te ondernemen.

De eerste wandeling is gepland op **ZONDAG 23 JUNI**, midzomer dus, en dan gaan we 'bomen over bomen'. **VERTREK OM 14 UUR OP DE PARKING VAN ADMINISTRATIEF CENTRUM 'T GETOUW**, in het centrum van Mol, Molenhoekstraat 2, voor een wandeling langs de oevers van de Mol-Nete.

De tweede wandeling is gepland op **ZONDAG 22 SEPTEMBER**, 'Geuren en kleuren' is het thema. **VERTREK OP PARKING VAN DE KERK VAN MOL-SLUIS, NAAST HET JAKOB SMITSMUSEUM, SLUIS 155**

Voor meer info ivd_cataogh@yahoo.com of 014 31 27 99

REISGEZELLEN GEZOCHT

Luc Govaert uit Geraardsbergen zoekt reisgezellen die met hem mee willen gaan op tententrek in de Manaslu/Tsum vallei, een route die nog niet zo lang geleden werd opengesteld voor toeristen. Luc is vertrouwd met Nepal want hij ondernam reeds trekkings in Lantang, Anapurna en Dhaulagiri.

De reis is gepland van 17 oktober tot 10 november dit najaar. De prijs wordt geschat om en rond 2 750 euro, all in. Wie geïnteresseerd is, kan contact opnemen met Luc, luc-govaert@telenet.be of 0479 41 95 76, detailinfo wordt dan bezorgd. Tijdens de eerste helft van september vindt een samenkomst plaats om de nodige afspraken vast te leggen.

BIKAS ON LINE

Buiten onze website – www.bikas.be – zijn we nu ook te vinden op Facebook, zoek naar Bikas België-Belgique ... en wordt vriend van Bikas!

HET BIKAS TIJDSCHRIFT IN KLEUR???

Dat kan als je over een e-mail adres beschikt. Stuur jouw e-mail adres naar de redactie via ivd_cataogh@yahoo.com – met de vermelding 'Bikas tijdschrift digitaal'. Uiteraard kan je ook de papieren Bikas blijven ontvangen, vermeld dan 'Bikas tijdschrift digitaal en per post'.

BIKAS

FOCUS OP NEPAL

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING IN NEPAL

'BIKAS' ASSOCIATION VZW

colofon

Vol.24, n°2 - april / mei / juni 2013 – Afgiftekantoor: 2600 Berchem 1-2 Afd. - Erkenning : P206908

Steun: 10 EURO op rekening BE32 2200 7878 0002 op naam van Bikas Association vzw. (fiscaal attest voor giften vanaf 40 EURO)
Verantwoordelijke uitgever & secretariaat: Mariëtte Ballegeer, Van Dornestraat 144, 2100 Deurne, België (alle briefwisseling op dit adres)
tel. 03 324 1326 - info@bikas.be - www.bikas.be - Ookeen franstalige Bikas is verkrijgbaar, vraag informatie op het secretariaat - Opmaak en druk: www.dewrikker.be